

Patryk Zakrocki - muzyk, improwizator, kompozytor, artysta dźwiękowy (ur. 1974 r. w Warszawie).

Obecnie gra w duecie SzaZa na skrzypcach lub altówce, oscylatorze i elektrycznej mbirze, zmienia melodyjki w starych pozytywkach i współtworzy dwa wyjątkowe projekty własnego pomysłu: Gabinet Masażu Ucha Wewnętrznego i Kino Dźwięku. Patryk Zakrocki zajmuje się muzyką kameralną, elektroakustyczną i szeroko pojętym słuchowiskiem. Dyryguje zespołami improwizatorów i sam improwizuje i komponuje. Opublikował 12 albumów płytowych, w tym dwa solowe. Jest autorem muzyki do spektakli teatralnych i filmów fabularnych, animowanych, dokumentalnych, krótkometrażowych i niemych. Wśród tych ostatnich znalazły się etiudy studenckie Romana Polańskiego, filmy eksperymentalnie Themersonów i animacje lalkowe Władysława Starewicza. Autorska ścieżka dźwiękowa napisana do obrazów, poza licznymi pokazami w Europie, była do tej pory prezentowana w Stanach Zjednoczonych, Islandii, Urugwaju, Chinach i Japonii. Patryk Zakrocki prowadził cykl koncertów Galimadżaz, współtworzył „Inwazję dźwięku” w Zachęcie, prowadził znany ze słuchowisk Zakład Produkcji Dźwięku. Jako improwizator występował z Pawłem Szamburskim, Fredem Frithem, Kazuhisa Uchihashi, Tetuzi Akiyama, Norbertem Kubaczem, Raphaelem Rogińskim, Michałem Górczyńskim, Noelem Ackchote, Paulem Brody, Alanem Bernem, Maciem Morettim, Hubertem Zemlerem, Michaeliem Zerangiem i wieloma innymi wybitnymi muzykami.

Na” Działwie 2016 „, prowadził warsztat „Gry-Znaki-Zadania „, dla dzieci młodzieży i dorosłych .

Była to prezentacja autorskiej metody kontrolowania improwizacji. Uczestnicy warsztatu zapoznają się z dynamicznym systemem znaków określających zadania dla wykonawców. W zależności od szerokości pola interpretacji zadania czy wolności w nim zawartej wykonawca może kierować się własną kreatywnością, realizując jednocześnie postulat prowadzącego. Ta metoda może dotyczyć dowolnej dziedziny sztuki np. muzyki, aktorstwa, tańca, sztuk plastycznych.

System można rozwijać i komplikować jego zasady dodając np. możliwość tworzenia podzespołów, opozycji, naśladowców itd. Co ciekawe, prowadzącymi grupę za pomocą systemu znaków mogą być również dzieci. Podsumowaniem warsztatu był pokaz artystyczny „Orkiestra komunikatowa” w wykonaniu uczestników Działwy.

„Orkiestra komunikatowa” to metoda kontrolowania muzyki za pomocą gestów i umówionych znaków, przekazywanych muzykom przez dyrygenta i określających improwizatorskie zadanie. Dyrygent wyznacza sekcje, solistów, rejestr i dynamikę, kontroluje formę utworu i zależnie od stopnia zaawansowania zespołu kolejne parametry muzyki.

Uczestnicy projektu zgodnie z własną inwencją i ustalonym podczas warsztatów i prób kodem, swobodnie realizują wyznaczone przez dyrygenta zadania. Efektem jest zespołowa improwizacja w zorganizowanej formie, operująca wspólnymi zwrotami, pauzami, zróżnicowaną fakturą i dynamiką.

Muzyka sonorystyczna, czyli opierająca się na różnicowaniu barwy, nie wymaga znajomości rytmiki czy harmonii ani wieloletniego treningu instrumentalnego a jedynie otwartości i wyobraźni. Jest to zatem wspaniały teren dla amatorów pragnących muzykowania a niebędących przygotowanymi ani wyposażonymi w kosztowne instrumenty, lub dla profesjonalnych muzyków pragnących przypomnieć sobie pierwotną energię fali akustycznej.